



TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 299

ngày 25 tháng 3 năm 2001

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Minh Tâm

*Minh tâm tự sửa quý thân hành
Giải tỏa phiền ưu tự tiến nhanh
Cảm thức điều lành tâm thức giác
Giải mê phá chấp tự hành thanh*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 21-01-00 đến 27-01-01

Copyright 2001 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cất xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Thiên tai bão lụt do đâu hình thành?
- 2) Duyên lành đến mọi sự hội ngộ tại sao?
- 3) Tâm người đời khác với người thực hành tu thế nào?
- 4) Tại sao làm người có kẻ hiền người dữ?
- 5) Trùng phùng có phải là duyên của Trời Phật đã ấn định hay không?
- 6) Một năm hội tụ một lần tại sao?
- 7) Sự thanh diệu của Trời Đất đã chuyển thành lý tưởng có phải không?

<p>1) Atlantic city, 21-01-2001 7 : 44 AM <i>Hỏi : Thiên tai bão lụt do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp : Thưa thiên tai bão lụt do quả địa cầu mất quân bình</p> <p>Kệ : <i>Chuyển xoay động loạn mất quân bình Nước chảy liên hồi đất đổi khinh Tai họa triền miên điển kích động Vận hành không tốt đất không an</i></p>	<p>2) Orlando, 22-01-2001 4 : 10 AM <i>Hỏi : Duyên lành đến mọi sự hội ngộ tại sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa sự sắp xếp thiêng liêng có ngày có giờ tương ngộ từ vật chất cho đến tâm linh</p> <p>Kệ : <i>Thành tâm tự đến cũng do mình Cứu vớt tâm tu tự đón nghênh Tiến hóa tức thời không chậm trễ Tâm thân an nhẹ trí thân bền</i></p>
<p>3) Orlando, 23-01-2001 4 : 15 AM <i>Hỏi : Tâm người đời khác với người thực hành tu thế nào?</i></p> <p>Đáp : Thưa tâm người đời luôn luôn tham muốn và sợ nghèo, vọng động hơn người thực hành tu tiến</p> <p>Kệ : <i>Người tu thức giác tự phân hiền Thấy rõ đường tu tự cảm yên Nhịn nhục thăng hoa tình quý cảm Cởi mở tâm tư tự cảm hiền</i></p>	<p>4) Orlando, 24-01-2001 2 : 05 AM <i>Hỏi : Tại sao làm người có kẻ hiền người dữ?</i></p> <p>Đáp : Thưa làm người có kẻ hiền người dữ vì sự mất quân bình mà ra, kẻ âm dương đều hòa thì hiền hơn kẻ mất quân bình</p> <p>Kệ : <i>Thiếu trí không hiền lại chẳng yên Thân tâm mê chấp ý tâm phiền Tâm không sáng suốt khó thông cảm Điển trước tràn đầy tâm chẳng hiền</i></p>
<p>5) Atlantic city, 25-01-2001 7 : 15 AM <i>Hỏi : Trùng phùng có phải là duyên của Trời Phật đã ấn định hay không?</i></p> <p>Đáp : Thưa trùng phùng là duyên của Trời Phật đã ban chiếu</p> <p>Kệ : <i>Chuyện không dự trước là cơ duyên Thành thật chơn tu cảm thức liền Tâm đạo tình đời nay tự ngộ Bình tâm học hỏi tự mình yên</i></p>	<p>5) Atlantic city, 26-01-2001 7 : 55 AM <i>Hỏi : Một năm hội tụ một lần tại sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa sự sống của nhơn loại phải chạy theo nguyên khí của Trời Đất, bốn mùa rõ rệt, chúng sanh vẫn chuyển theo hành trình</p> <p>Kệ : <i>Kích động qui nguyên tự cứu mình Tha thứ thương yêu tự giải mình Tình Trời sống động khai tâm tiến Minh tâm kiến tánh chuyển hành trình</i></p>
<p>7) Atlantic city, 27-01-2001 8 : 05 AM <i>Hỏi : Sự thanh diệu của Trời Đất đã chuyển thành lý tưởng có phải không?</i></p> <p>Đáp : Thưa sự thanh diệu là sự siêu giác của Trời Đất, tu thực hành sáng trí mới hiểu điều này</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chất phát cảm vui vậy Chất phát tu tâm duyên đủ đầy Động loạn không thành duyên khó đạt Thành tâm tu tiến tự sum vậy</i></p>	

THƯ TỪ LAI VẮNG

S. , ngày...

Cậu Mợ kính thương,

Khá lâu con mới có dịp viết thư thăm Cậu Mợ, vì mãi ưu tư lo lắng nhiều việc khiến cho tâm hồn con không được ổn định, kính xin Cậu Mợ vui lòng tha thứ cho con.

Thưa Cậu Mợ, chẳng hay dạo này Cậu Mợ có được khỏe không? Mợ còn đi làm hay đã nghỉ. Còn Cậu thì con nghĩ rằng Cậu vẫn tiếp tục đi du thuyết các nước, bước chân của Cậu đi khắp muôn nơi để hóa độ cho chúng sanh... Con rất tiếc là ngày xưa theo Cậu tu học mới nửa chừng bỏ dở. Khi con lập gia đình Cậu có nói trước là con sẽ khổ, mà đúng như vậy, con bước chân vào cuộc hôn nhân là nợ duyên, con phải trả nghiệp từ dạo ấy đến nay. Cuộc đời của con trải qua bao nhiêu lúc thăng trầm, ưu tư, lo lắng dập dồn.

Con đặt chân lên đất Mỹ không phải gạt hái sự vinh quang như bao người Việt Nam khác hằng mơ ước, mà là đến để nhận thêm những trận đòn, những thử thách mới. Nơi đây xã hội tuy phồn vinh, vật chất tuy thừa thãi nhưng tinh thần thì quá ư thiếu thốn, tội lỗi cũng đầy đầy... Càng ngày con càng cảm nhận rằng đi đâu rồi cũng thấy đời phù du tạm bợ. Tất cả đều là bể khổ: sinh, lão, bệnh, tử... và nội tâm như luôn luôn kêu gọi con hướng về đời sống tâm linh. Con sẽ tu thiền trở lại và đang tìm các sách vở của Cậu để học hỏi, và con ước mong sao có ngày gặp lại Cậu Mợ.

Thưa Cậu Mợ, cách đây hai tháng, tình cờ con được các bác sĩ khám phá ra bệnh ung thư vú và đã giải phẫu xong, bác sĩ cắt bỏ vú bên phải của con và họ mổ bụng lấy mỡ và da bụng để tái tạo ngực giả (giải phẫu thẩm mỹ), ca mổ trải qua 6 tiếng đồng hồ tại bệnh viện UCI, cũng may là lúc đó con còn trợ cấp y tế tháng cuối cùng nên mọi chi phí chính phủ lo, đến nay thì các vết mổ trên cơ thể con đã hoàn toàn bình phục nhưng còn tiếp tục điều trị bằng thuốc uống và chuyển hóa chất vào người, sức khỏe còn yếu chưa đi làm được.

Hiện nay gia đình con đã hết trợ cấp, tất cả đều nghỉ học để lo đời sống hàng ngày, hiện tại có hai cháu đi làm ở hãng may (một cháu cắt chỉ còn một cháu ủi quần áo trong hãng), lương hàng tháng cũng tạm sống tạm qua ngày. Con mong sao mau khỏe mạnh để đi làm (có thể vào shop may Việt Nam xin cắt chỉ) để phụ lo kinh tế gia đình cho đỡ chật vật. Con hy vọng rằng mọi việc đều có các đấng thiêng liêng sắp xếp.

Vài hàng kính thăm Cậu Mợ, con kính chúc Cậu Mợ được vạn sự lành, riêng Cậu sẽ có nhiều cơ hội gieo duyên lành cho nhân loại, con rất thương nhớ Cậu Mợ. Con. M H

Montréal, ngày

M H,

Cậu vui nhận được thư của con và được biết con đã qua cơn nạn và đang trên đường bình phục.

Càng ngày con càng rõ nghiệp lực lôi cuốn và cuốn lôi, tình đời đen bạc rất rõ rệt, rốt cuộc cũng về không, chứng minh hai bàn tay không đến, nhiên hậu cũng phải trở về với hai bàn tay không. Vốn vẹn chỉ có phần hồn chịu tội bất minh mà thôi. Cứ vậy mà triền miên tiếp nối. Loài người càng ngày càng đông, nhưng không trông

được hạnh phúc. Trời ban tình đẹp nhưng loài người chỉ tự phá hoại mà thôi. Bị vầy xéo bởi đồng tiền và địa vị, không sao tránh khỏi được sóng nhồi tới tấp, chỉ có tu thì mới thấy rõ chính mình hại mình mà tự ăn năn sám hối, hướng về con đường giải thoát mà tu. Cậu cũng vậy, nhờ bao nhiêu nghịch cảnh, đã giúp cậu xây dựng được dũng chí thực hành cho đến ngày hôm nay, cậu vẫn trẻ trung và khỏe mạnh, phục vụ tâm linh. Con có duyên lành gặp cậu tại quê nhà, nhưng con không có quyết tâm xây dựng cho chính con. Cho nên con đã tạo ra nghiệp lực chông con, lôi cuốn tâm thân của con cho đến ngày hôm nay mới có cơ hội tái diễn những hình ảnh đã qua giữa cậu và con, con mới nhận thấy rõ con đã làm mất rất nhiều thì giờ quý báu của chính con, hướng ngoại thay vì xây dựng tâm linh trong chu trình tiến hóa kể cả Ba Má và gia đình của con, chỉ biết chạy theo đồng tiền và tự hại mà thôi, hậu quả sẽ ngõ ngang trong cuộc sống tâm linh phần hồn, xuống chìm và không bao giờ tiến được. Cậu đành nhìn mà rơi lụy mà thôi! Những tài liệu bao năm tu học cậu đã thành tâm lưu lại và phục vụ tận tình, chỉ ước mong mọi người tự thức và tự cứu.

Chúc con và gia đình vui tiến.

*Quý thương,
Lương sĩ Hằng*

BẠN ĐẠO VIẾT

PHÁP THIỀN PHỔ CẬP ĐẾN MỌI NGƯỜI

Thời đại chúng ta ít ai còn xa lạ với Thiền, Thiền đã phổ cập đến mọi tầng giới trong xã hội. Nhất là tân pháp thiền của người Việt đã dần dần trở nên một món ăn cần phải có trong thời đại mới, nếp sống văn minh cực thịnh. Chúng ta đều biết hiện tại hơn hai mươi loại virus mà các nhà bác học chưa hiểu danh và định loại cùng với những tác hại vô cùng của nó, có thể nói thời đại của chúng ta là thế giới của virus, siêu virus. Mà muốn chống lại với chúng, cơ thể con người phải có sức đề kháng cao - hệ thống miễn nhiễm. Chúng ta biết xung quanh ta, chỗ nào cũng có vi trùng, có điều là mình có bị nhiễm trùng không? Muốn không, con người phải có nếp sống trật tự điều độ ăn uống, lập lại quân bình âm dương trong bản thể mới miễn nhiễm được.

Pháp thiền này đã đáp ứng được nhu cầu mới cho cuộc sống của mọi người ở mọi tầng giới, miễn là chúng ta nghiên cứu qua thực hành, chứng nghiệm được giá trị của nó, để chúng ta sống với Thiền, tiến qua Thiền và thăng hoa cũng nhờ Thiền.

Pháp Thiền Việt Nam không tách rời khỏi nhân sinh, mà lại hòa tan trong đại chúng để độ người, gần gũi người, có đời, có đạo, đem đạo vào đời nên gọi là Đời Đạo song tu.

Ai trong chúng ta cũng đều cần có sức khỏe để sinh hoạt, khi tập phương thiền này để phục hồi sinh lực và nghị lực gia tăng, giúp cuộc sống có ý nghĩa và hữu ích nhất. Thời đại mới, con người mới và đã có pháp thiền mới để đáp ứng nhu cầu tu tiến mới. Vậy chúng ta nghiên cứu kỹ lưỡng, nếu hợp ý tình thì hành thử xem sao?

Ở đây không nhằm quảng cáo, hay giành đạo, mà thông báo để anh em chúng ta biết được có một “món hàng mới” ở mảnh đất Việt nhỏ bé này mà nay đã chuyển lưu “chào hàng” khắp năm châu. Pháp đã cứu không biết bao nhiêu người thoát khỏi tình trạng ngặt nghèo nhất.

Tôi là người thích lý luận, biện thuyết, với đầy đủ kinh sách, vốn kiến thức thu thập Đông Tây, cả một “tàng kinh các” ở trong đầu tôi, thế mà sao tôi cứ ngây ngây, thần kinh không ổn định lại có chiều hướng kém, tật bệnh cứ theo tuổi tác tràn đến với tôi. Ai cứu tôi đây? Vốn trí thức của tôi không cứu được tôi, vì tôi biết cho nhiều, tống hết vào đầu óc, khiến óc tôi đầy áp nhào bèo một đồng lý thuyết suông không giúp ích

gì cho thần kinh tôi. Tôi càng nhồi nhét vào thì trí óc lại càng lu mờ thêm, vì tôi không chịu tẩy rửa những tạp nhiễm của đời, tâm tưởng minh nhưng lại vô minh.

Thì ra bao nhiêu năm nay tôi tưởng mình biết nhiều hiểu rộng về đạo là tu, mà thật ra tôi thiếu tu. Vì chỉ biết qua lý thuyết mà thiếu hành tức là tu mà thiếu tu, nên trình độ điển quang không tăng mà lại giảm. Tôi đi giảng thuyết chỗ này chỗ nọ, có lắm kẻ tôn người kính, nhưng không ai hiểu mình bằng mình, và đôi khi tôi cảm thấy ngượng với mình !!! Tôi kêu gọi cho người ta tu, thuyết giảng cho người ta hành, còn mình thì lại không hành đúng những gì mình đã truyền đạt cho người khác. Với đà tiến này, chắc tôi phải xuống địa ngục chớ không thể về cõi Phật hay thiên đàng được.

Hiểu ra rồi, tôi quyết định phải tu cho đúng nghĩa tu, nhưng bằng phương pháp nào? Từ lâu tôi cũng ngồi thiền, nhưng thật ra là ngồi chơi để lờ người khác. Tôi thiền động chứ không thiền định được, vì tôi ngồi mà không có kỹ thuật an định nội tâm, nên ngồi hoài mà tật bệnh còn nguyên, thói hư tật xấu không sửa được.

Hôm nay nghiên cứu thật tường tận Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí của Phật, ban đầu còn đắn đo, nhưng rồi tôi quyết định thực hành theo pháp. Sau một thời gian ngắn, tôi nhận thấy thần kinh ổn định, bệnh mất ngủ vì suy tư cùng những thân bệnh khác đều thuyên giảm. Tôi quyết chí hành sau hơn một năm thì những tâm bệnh như : tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục giảm đi thấy rõ, càng thiền tôi càng cảm nhận óc sáng, tâm minh, tinh thần mẫn cảm, và khả năng ứng xử nhạy bén trong mọi hoàn cảnh.

Chính vì đi trong thực hành, tôi mới thật sự tin nơi pháp và thấy giá trị của pháp, tôi thật sự trở nên “con người mới” vì tôi biết làm người đã khó, muốn làm Tiên, làm Phật thì lại càng khó hơn. Và tôi mới hiểu ra rằng : nếu tôi cứ đứng mãi nơi hình tướng bên ngoài mà không dám phá tướng qui tâm tự thức trở về tìm hiểu chính mình để sửa mình, qua tham thiền nhập định đúng mức, thì trình độ đạo không thể nào lên cao được.

Từ lâu tôi nghe dạy : “Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai” nhưng tôi chưa biết pháp luân đúng nghĩa của nó. Pháp luân tức khử trừ lưu thanh, lấy thanh điển của càn khôn vũ trụ đưa vào bản thể đốt cháy trước khí, và thải khí dơ ra ngoài qua hơi thở của tôi. Giờ nhờ pháp luân đã hệ thống hóa khoa pháp luân thành siêu pháp, tẩy rửa sửa lại bên trong thì huệ tâm mới khai mở được.

Tôi được học : người tu phải Qui Y Tam Bảo tức Qui Y Phật, Qui Y pháp, Qui Y Tăng. Giờ tôi được hiểu thêm Qui Y Tam Bảo là gom trụ Tinh - Khí - Thần, ba Bảo linh đó là chất liệu cần thiết để luyện Ngọc Xá Lợi hay còn gọi là Mô Ni Châu. Đức Phật ngày xưa đắc đạo cũng nhờ tu thiền, ngồi nhập định dưới cội bồ đề, gom trụ Tinh - Khí - Thần nhờ chuyển pháp luân, chuyển Tinh hóa Khí, chuyển Khí hóa Thần, mở lục huệ, đắc lục tâm thông, thấu triệt ba cõi : Thiên - Địa - Nhân.

Vì thế nếu ngồi thiền mà không có pháp thì chỉ là ngồi chơi vạy thôi, bao nhiêu năm cũng không được gì cả. Càng nghiên cứu qua thực hành, tôi mới cảm nhận được chân giá trị của đại pháp.

Bây giờ tôi mới hiểu thế nào là Ngũ Uẩn Giai Không. Ngũ Uẩn là : mắt, mũi, tai, miệng, mồm óc. Nhờ soi hồn khai thông ngũ uẩn, thấy bộ đầu nhẹ nhàng trống không như không có bộ đầu khi thiền định, như vậy mới trở về tâm không động được.

Bao nhiêu huyền vi bí nhiệm tiềm ẩn trong tôi, nếu tôi không biết phát huy chấn động lực cực động qua hai động tác : Soi Hồn và Pháp Luân Thường Chuyển thì khó lòng khai mở được Tiểu Thiên Địa này.

Ai trong chúng ta cũng muốn biết mình là ai mà lại hiện diện nơi đây? Và sẽ đi về đâu? Cho nên mới nhờ khoa tử vi, bói toán để người khác nói về mình, định đoạt dùm mình. Hôm nay nhờ Thiền, mình tự hiểu mình là ai? Và trong tương lai sẽ đi về đâu ?

Nhờ thiền theo Pháp Thiền Việt nam này tức Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, đã giúp cho hành giả có một cơ thể khỏe mạnh, ngăn ngừa và chữa trị mọi bệnh tật, để chúng ta sống một cuộc đời có ý nghĩa nhất. Pháp thiền này dành cho mọi tầng giới trong xã hội, ai hành cũng được, miễn là hành giả chịu khó siêng năng, kiên trì thì nhiệm mầu ghi. Ở đây không ru ngủ nhau mà soi sáng cho nhau thấy việc tự tu, tự

tiến là cần yếu. Vì chúng ta đã hiểu, không ai tu dùm chúng ta được cả, cũng như ai học thì người đó biết chữ vậy.

Chính nhờ ưu điểm phổ cập của pháp đã giúp cho mọi người, mọi nơi, mọi giới từ thấp đến cao, cho nên pháp là pháp của thời đại ở cuối thế kỷ hai mươi và đầu thế kỷ thứ hai mươi mốt này. Năm châu dần dần hiểu và hành pháp lý vô vi vì tính đơn giản và lại hiệu nghiệm của nó, phá bỏ những hàng rào lễ nghi tôn giáo để giúp cho mọi người trong cơn biến thế loạn động, đau khổ này có chỗ bám víu an toàn và thăng hoa siêu thoát về tâm linh.

Nhờ pháp lý khai triển qua thực hành mở trí khai tâm, nên chúng ta nhận định tính chính xác về mặt chân lý hai mặt : Thiện và Ác, tốt cũng như xấu, và mọi khía cạnh của cuộc đời cũng đều nằm trong chân lý, chúng ta mở được thức hoàn đồng thì hưởng được thiên đường tại thế.

Thường thường người ta cho thiên là để dành cho những người đạo cao đức dày. Nhưng hôm nay nhờ tân khoa này mọi người khỏi mặc cảm đó. Mọi người đều nằm trong duy thức của Thượng Đế nên chúng ta đồng đẳng với nhau, cùng hành với tinh thần dũng tiến thì ta sẽ đạt.

Không có hàng rào tôn giáo nào có thể ngăn cản được con người mới ở thế kỷ mới - thế kỷ hai mươi mốt - con người hiểu thấu tư tưởng mới cùng ý thức mới về mình và hiểu hơn về đạo, về chơn lý.

Người ta hiểu rằng bất cứ vị lãnh đạo tôn giáo nào hiện hữu cũng đều là con người, có đúng mà cũng có sai. Những tôn chỉ giáo điều phải linh động chớ không phải cứng nhắc ù lì mãi, và nếu cứ giữ mãi cố chấp hàng rào đó thì thế hệ mới, con người mới ở thế kỷ hai mươi mốt sẽ không chấp nhận để tuân theo.

Với tư duy cùng ý thức mới, người ta cảm thấu được rằng : cá nhân phải phấn đấu thanh lọc mới được thăng hoa, chớ không có ai học hoặc tu dùm cho ai, nên khỏi bị cảnh trên đê dưới, bắt nạt, dùng quyền uy trong đạo để áp chế người đồng đạo, lợi dụng lòng tin để mê hoặc tín đồ. Người trí đi trong đà tiến văn minh sáng suốt, hiểu đời và hiểu đạo nhiều hơn. Muốn có óc sáng suốt, người tu phải biết thanh lọc, tẩy rửa, sửa sai. Dụng pháp thủy tức Pháp Luân Thường Chuyển để gội rửa bên trong ; Dụng Soi Hồn để mở chân kinh, mở những bí huyệt ẩn tàng trong Tiểu Thiên Địa này mới thấu suốt Đại Thiên Địa bên ngoài.

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp chứng minh được điều đó qua thực hành. Hành giả được đền bù xứng đáng với công năng công phu của mình và tin được những gì mình đạt được là do mình chớ không phải ai ban. Cho nên pháp tu mới này càng ngày càng được nhiều người nghiên cứu và thực hành, vì pháp đem lại lợi ích quá nhiều cho hành giả ở mọi nơi, mọi giới.

Tôi là người giàu sang, có thế lực thì phải tận hưởng, nghĩ chuyện tu làm gì ?! Chuyện tu hành đó để dành cho những người bất đắc chí, thất bại ê chề, lụn bại, chán đời, nghèo khổ. Còn tôi đang sung sướng thì đại gì đi tu cho uổng phí cuộc đời ?!!

Nhưng rồi sức khỏe của tôi, tuổi tác của tôi cùng vận may của tôi có cho phép tôi hưởng được hoài như thế này không? Tôi thấy được : con người ta yếu đuối quá, một cơn gió cũng làm cho tôi chết được, rồi tai nạn cũng hạ gục tôi, bệnh tật chờ đón tôi, tôi không biết ngày hôm sau sẽ như thế nào??!

Tôi thấy bao nhiêu người còn giàu sang hơn tôi, quyền uy thế lực hơn tôi, nhưng đến khi bị khánh tận, cầu bơ, cầu bất đi xin ăn cũng khó. Vậy tôi hưởng thụ được bao nhiêu năm? Chắc cũng không bao lâu nữa, tôi cũng phải bỏ tất cả ra đi vĩnh viễn. Vậy Thái tử Sĩ Đạt Ta có khùng khùng lại bỏ hết để đi tu, tôi có giàu sang quyền thế bằng Người không? Người đi tìm cái gì mà phải hy sinh như vậy? Rồi có những bậc vua chúa, quan quyền cũng bỏ đi tu. Vậy họ khùng điên hết sao? Đạo có gì hấp dẫn đến nỗi người ta phải bỏ tất cả.

Giờ này tôi hiểu mờ mờ rằng : những vị ấy bỏ tất cả để được tất cả. Còn tôi, nếu tôi giữ tất cả thì sẽ mất tất cả.

* * * * *

Còn tôi đây không may từ nhỏ đến giờ, học cũng ít mà tiền của cũng không, đi làm thuê, làm mướn, làm công nhân viên quèn để kiếm sống, trường đời xô đẩy tôi gặp không biết bao nhiêu điều bất công, ngang trái. Có lập gia đình cũng không được an ủi và hạnh phúc xa rời tầm tay của tôi.

Tôi tự hỏi tại sao mình bất hạnh ? Có người cũng như tôi, còn tệ hơn tôi sao họ lại được sung sướng, may mắn và hạnh phúc ? Tôi buồn cho chính mình, và nhìn đời với nhãn quan hạn hẹp. tôi tự ty mặc cảm, có khuynh hướng khép kín nội tâm mình.

Nhưng hoàn cảnh quanh tôi không cho tôi mặc cảm đó. Tôi có dịp vào bệnh viện mấy lần. Tôi thấy xúc động quá, mọi thành phần trong xã hội đều phải bệnh và đều phải vào những nơi này. Những cơn bệnh cùng nạn tai hành hạ con người tội tệ quá. Giàu cũng bệnh và nghèo cũng bệnh. Đến tổng thống còn bị người ta ám sát, đi đứng khó khăn. Và vào những trại cùi, nuôi dưỡng những người khuyết tật, người ta phải chiến đấu với chính mình thật vất vả để có hơi thở, để có cuộc sống, mặc dầu cuộc sống thật khổ người ta cũng chiến đấu với tử thần.

* * * * *

Nhìn lại mình, mới thấy mình may mắn quá, toàn vẹn thân thể, tướng hảo quang minh, tự do đi đứng sinh hoạt. Vậy tại sao tôi không ngẩng cao để nhìn đời, yêu đời, yêu cuộc sống cũng như yêu bản thân mình.

Tôi thấy được rằng, chân hạnh phúc không chỉ có tiền bạc, quyền uy, thế lực, mà hạnh phúc do tâm thức của mình. Tôi cố tìm một cuộc sống thư giãn nội tâm, tôi vừa ý với hiện cảnh và thấy cõi đời này còn nhiều điều tôi chưa biết. Nhưng trước mặt tôi thấy được rằng : sức khỏe vô cùng cần thiết, tôi tập thể dục hàng ngày để giữ gìn sức khỏe. Tôi thử tập thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì càng thấy sức khỏe gia tăng và tinh thần sung mãn, óc tôi sáng suốt hơn để nhận định được rằng : mình thiếu Phước nên Lộc có chừng mực nào đó. Còn người ta Phước nhiều thì lộc nhiều hơn. Giờ tôi ráng trau dồi âm chất phước đức thì lộc trời ban sẽ đến với tôi, có Lộc mới Thọ được.

Nhìn hiện tại biết quá khứ : vì mình thiếu tu dưỡng, nên giờ có khó khăn, mình ráng siêng năng thì mai hậu sẽ khá hơn nhiều. Việc làm thiện hay ác hậu quả sau đó kết thành có thể vài chục năm sau mới thấy được. Như ta thấy kẻ hung bạo, ác độc, có ai sướng ở hậu vận đâu ? Còn người đi phá hoại đạo pháp, tội càng nặng hơn. Nhờ thiền có khai mở, tôi hiểu sâu xa Luật Đời, Luật Đạo và Luật Trời được. Nhờ thiền con người mới đi tới chỗ siêu thoát được. Nhờ thiền con người dễ quay về sửa mình để thăng hoa trình độ điển quang lên tầng giới cao hơn.

Vậy chúng ta cùng nghiên cứu thật chính chắn để thực hành pháp lớn này. Muốn hành pháp lớn phải có tầm cỡ lớn, tầm cỡ lớn là con người phải có ý chí cao và kiên trì để hành triển pháp, hiểu pháp và đạt pháp là vậy.

Từ lâu con người cứ lẩn quẩn trong chỗ eo hẹp tối tăm của tâm thức. Khi bí lối phải cầu nguyện đến thiêng liêng hộ độ. Giờ này có cơ hội khai sáng, để thấy được rằng ta phải lo cho ta thì người khác mới giúp đỡ được.

Chúng ta có chịu đi, thì các giới sẽ hỗ trợ ta, còn ta đứng mãi nơi đây thì không ai lôi kéo chúng ta được. Ta phải siêng hành mới có bạn tốt, có cơ hội nhập vào thế giới điển quang, hòa tan trong cõi nhẹ nhàng. Càng hành thì chúng ta mới trưởng thành về đạo, khỏi bị ai lợi dụng và có trình độ điển quang cao mới ở cõi cao được. Muốn tiến tới Phật Quốc thì ta phải có trình độ cấp Phật mới ở xứ Phật được. Cũng như cá muốn lên bờ thì cá phải hóa long, tức hít thở được không khí như ta mới lên cạn sống được. Còn chúng ta muốn lên cõi thanh nhẹ thì chúng ta phải thanh nhẹ cho cùng tần số mới sống được.

Hiện tại chúng ta đang bị sức hút của hồng trần, thành cư trần nhiễm trước, giờ chúng ta phải thanh lọc cho sạch và nhẹ để chuẩn bị ra đi mới lên cõi nhẹ được, vì chúng ta đã hiểu luật : nhẹ lên trời, nặng xuống đất. Cho nên duyên may và cũng là đại phước đức cho chúng ta mới am hiểu đạo để tu, thực hành để tiến, tham thiền để nhập định, hòa tan trong cảnh giới siêu nhiên hằng hữu của Đại Thanh Tịnh.

THIÊN NGHI

